

[Rager.]

i sin Tid. Jeg skal udtale, at vort Parti er villigt til en velvillig og hurtig Behandling af Lovforslaget, og jeg skal anbefale det til Gennemførelse snarest muligt.

Inden jeg forlader Talerstolen, har jeg imidlertid en enkelt Bemærkning af mere politisk Art at gøre. I Fagpressen og andre Steder har der naturligvis været ført en Diskussion om dette Spørgsmaal, om Elektricitetsproduktionens Centralisation. Nogen af Deltagerne har misforstaaet en Del Bemærkninger i Lovforslaget og Lovforslagets Hensigt, men under en saadan Diskussion kan der jo falde Udtalelser, der er værdifulde. Nu er der her i Landet en By, der hedder Brønderslev; denne By udmærker sig derved, at det vist er den eneste By, hvor Dansk Retsforbund har, jeg tror, 2 Repræsentanter i Byraadet og følgelig ligefrem betyder en lille Smule kommunalt deroppe; nu er det med dette Spørgsmaal in mente saa heldigt for Partiet, at det har Driftsbestyreren paa Elektricitetsværket, Hr. Bolet, siddende i Kommunalbestyrelsen, og Hr. Bolet har ogsaa deltaget i denne Diskussion, han har skrevet en Artikel, som er offentliggjort i „Elektroteknikeren“ for 22. December i Fjor, og der skriver han, at Elektricitetsværkerne

„snart sagt er det eneste rentable Foretagende, som Kommunerne hidtil har faaet Lov til at beholde for sig selv ubeskaaret“,
saa man forstaar

„de forskellige Byraads Ængstelse ved at give Selvbestemmelsesretten over denne Indtægtskilde fra sig, da det snart er ved at være det eneste, Kommunerne med deres til Bristepunktet anstrengte Økonomi har at falde tilbage paa“.

Se, nu er det jo for det første en Misforstaaelse, at nogen Kommune ved denne Lov skulde faa mindre Mulighed for Indtægt fra sit Elektricitetsværk — den kan tværtimod komme til at købe billigere, og Salgsprisen blander Elektricitetsloven sig ikke i —, men det, der er det interessante, er, at et Retsforbundsmedlem, valgt ind i en Kommunalbestyrelse, hvor han mærker Ansvaret, ikke stiller sig op som Retsforbundets Medlemmer her i Rigsdagen og siger: Uanset alt her i Verden har vi noget, der hedder Principper. De være saa taabe-

lige, de være vil, vi forfægter dem til det yderste ganske uanset Forholdene ellers i Verden. Nej, Hr. Bolet, der sidder og er med til at styre en Kommune, hvor det undertiden kniber med Indtægterne, siger: Ah, vi har i Elektricitetsværket en Indtægtskilde, som er det eneste, Kommunerne med deres til Bristepunktet anstrengte Økonomi har at falde tilbage paa. Det har glædet mig — nej, glædet egentlig ikke, men det har interesseret mig at se, at naar Retsforbundets Medlemmer er delagtige i Ansvaret, saa siger de: Vi har en indirekte Beskatning her, den er vi — tvunget af Omstændighederne, naturligvis, jeg lægger ikke mere i det — nødt til at udnytte, men saa udnytter vi den ogsaa og udtaler vor Glæde over den og er med til at værne den med al Styrke. Jeg har villet tage dette lille politiske Problem frem i denne Forbindelse, jeg synes, det hører saa godt hjemme her.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Fris-Skotte*): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Forslaget og afventer altsaa nu den videre Behandling i det kommende Udvalg. Jeg er forhandlingsvillig paa alle Punkter, havde jeg nær sagt, undtagen paa et, som jeg gerne vil nævne med det samme. Det er med Hensyn til en Udvidelse af Elektricitetsraadet. Jeg vil gerne fraraade, at man kommer ind paa Tanken om en Udvidelse — jeg taler ikke om en Ombygning, jeg taler om en Udvidelse. Raadets og Ministeriets Kompetence er, som man selv har fremhævet, blevet mindre under Behandlingen i Landstinget, hvilket jeg slet ikke beklager, jeg konstaterer det kun, men den eneste Udvidelse, der blev vedtaget i Landstinget, var en Forøgelse af Raadets Medlemsantal fra 11 til 13 til Trods for, at Raadets Kompetence blev mindre og altsaa dermed Rimeligheden for, at det skulde være større, ogsaa blev mindre. Jeg mener stadig væk, at med de 11 Medlemmer, som jeg foreslog, vil alle rimelige Interesser være repræsenteret, og man vil jo i Forslaget fra i Fjor kunne se, hvorledes jeg foreslog det sammensat. Jeg mener stadig, at det oprindelig foreslaaede Omfang er tilstrækkeligt, men jeg har accepteret de 13 Medlemmer, ogsaa ud fra den Opfattelse, der blev gjort gældende i Landstinget, at det